

מ"ת 67759/05/19 - מדינת ישראל נגד אליאור אליהו פינטו

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 67759-05-19 מדינת ישראל נ' פינטו(עציר)

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד עדי זלמן
נגד	
משיב	אליאור אליהו פינטו (עציר)
	ע"י עו"ד וקנין

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג 1973.

3. על פי עובדות כתב האישום ביום 20.5.19 קיים המשיב מספר שיחות טלפוניות עם נאשם 3 לצורך תיאום עסקת מכירת סם, במסגרתה ימכור נאשם 3 למשיב 3 פלטות של סם מסוכן מסוג חשיש בעסקת "קרדיט" תמורת 3600 ₪ במזומן אותם ישלם המשיב לנאשם 3. נאשם 3 דרש את הכסף במזומן, השניים ניהלו משא ומתן על המחר, תוך שהמשיב אומר לנאשם 3: "יש לי פה בקרייה בלי לנסוע לשום מקום באלפיים שקל בקרדיט אם אני אקח אותה במזומן אני אתן אותה באחד תשע". בהמשך השיחה אמר המשיב לנאשם 3: "אני עכשיו משלם לך על שתיים מזומן אני צריך לבוא אליך מחר לתת ולקחת מאנשים כסף, אני לא יכול לקחת כסף מאנשים קודם כל לפני שאני נותן להם דברים, אחי אתה מבין". בהמשך היום נפגשו הנאשמים בתחת דלק באיזור לקיה כשהמשיב הגיע למקום ביחד עם נאשם 2, השניים רכשו 3 פלטות חשיש מנאשם 3 ושילמו בתמורה, כמקדמה, 3600 ₪. בכך החזיקו המשיב ונאשם 2 בצוותא 3 פלטות חשיש אשר הוחזקו על גופו של נאשם 2, משקל הסמים 277.4 גרם.

4. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הגם שציין כי הראיות, קרי כל שיחות הטלפון מבוססות על האזנת סתר ובתיק החקירה אין צו להאזנת סתר ולכן השיחות אינן קבילות. עוד ציין כי לכאורה האזינו למשיב לכל הפחות במשך 18 יום ולא נקלטה בהאזנת הסתר אף עסקת סחר, ודי בכך כדי ללמד שהמשיב אינו סוחר סמים. לדבריו ככל שקיים צו מסכים לקיומן של ראיות לכאורה. לדבריו, נאשם 2 הודה

שהסמים הם שלו לצריכתו העצמית, לפיכך, לשיטתו לכל היותר ניתן לייחס למשיב עבירה של סיוע להחזקת סם לצריכה עצמית.

5. ב"כ המבקשת ציינה כי קיים צו, אלא שכרגע הוא בהליך הוצאת תעודת חסיון. ב"כ המבקשת הפנתה להודעותיו של המשיב מהן עולה כי מתקיים מקצבת נכות של 3200 ₪ בחודש וכי אינו משתמש כלל בסמים, כמו גם לתוכן שיחותיו הטלפוניות, שאמור לקחת מאנשים כסף אחר שנותן להם דברים. לדבריה אלה מחזקים את העובדה שהסמים הם לא לצריכה עצמית.

6. נוכח הסכמת ב"כ המשיב לא מצאתי להידרש לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

כאמור, לדברי ב"כ המבקשת ההאזנות בוצעו מכוחו של צו תקף, אשר מצוי עתה בהליכי חיסיון.

בתיק החקירה תמלולים של אותן השיחות המפורטות בכתב האישום, ודי בכך כדי לבסס את התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת לשלב הזה של הדיון.

על אף ההסכמה באשר לקיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בתיק החקירה. נגבו מהמשיב 2 הודעות. לדבריו, מתקיים מקצבת הכנסה של 3200 ₪, אינו עובד בעקבות תאונה, ביום האירוע נסע עם חברו, נאשם 2, לטייל, לשתות אספרסו, עצר לתדלק, מכיר את נאשם 3 כי נאשם 3 עובד אצל דוד שלו בתחנת הדלק בתור מנהל שטיפת המכוניות, הוא שטף אצלו הרבה פעמים את האוטו. שלל כל קשר לסמים, לא יודע איך הגיעו הסמים לרכב. שלל קיומה של פגישה עם נאשם 3 ואף שלל את שיחות הטלפון עימו ממועד האירוע. בהמשך, בהודעתו השניה כשהוצגו לו השיחות מהאזנת הסתר ביחס לחלק מהן טען שלא מזהה את קולו, בהמשך אישר שזה אכן הוא משוחח וטען כי השיחה נסבה על חלקים לרכב, שהוא רצה לקנות חלקי רכב.

7. באשר לעילת מעצר: ככלל, עבירות פשע על פקודת הסמים המסוכנים מקימות עילת מעצר סטטוטורית, שכן בסעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק נקבעה חזקת מסוכנות. על כן, ככלל, עבירות אלו מחייבות מעצר עד לתום ההליכים למעט במקרים חריגים.

"כלל זה נובע מהחשש מפני הישנות עבירות שחלופת מעצר שאינה "הרמטית" לא תצליח למנוע, כמו גם מהסיכון לציבור הנובע מעבירות סמים. לצד זאת נקבע כי בנסיבות ייחודיות ובמקרים מתאימים, ניתן יהיה להורות על שחרור לחלופת מעצר גם נאשמים בעבירות סמים, ובלבד שיימצא בכוחה של חלופת המעצר המוצעת, לאיין את המסוכנות במידה מניחה את הדעת" (בש"פ 5396/16 ערן ברכה נ' מדינת ישראל).

8. הפסיקה הכירה בקיומם של חריגים לכלל זה, ובפרט באותם מקרים בהם מדובר במשיבים צעירים, נעדרי עבר פלילי, שחלקם היחסי במעשים היה מצומצם מזה של שותפיהם. (ראו למשל בש"פ 3702/15 ברק נ')

מדינת ישראל; בש"פ 2196/15 רבי נ' מדינת ישראל, בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (9.12.15), בש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל (14.12.10), בש"פ 5678/18 מדינת ישראל נ' שבו (26.7.18), בש"פ 8262/18 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (4.12.2018) בש"פ 8667/18 מדינת ישראל נ' מיעראי (7.12.18), בש"פ 592/19 שחר יחזקאל נ' מ"י (3.2.19), בש"פ 577/19 שמעיה דוד דולב נ' מ"י (3.2.19).

9. המשיב שבפני צעיר, יליד 1999, נעדר עבר פלילי, ועם זאת תלויים עומדים כנגד המשיב 2 כתבי אישום נוספים בבית המשפט.

באחד מכתבי אישום מיוחסת למשיב עבירה של הפרעה לשוטר, עבירה מיום 12.1.19, על פי עובדות כתב האישום המשיב נהג ברכב, ובאופן פתאומי פנה למגרש חניה סמוך ונעצר, כשעצרה לידו נידת משטרה וביקשה לעכבו, נמלט המשיב בריצה מהמקום. עיינתי בתיק, המשיב טען שהשוטרת רק ביקשה תעודת זהות ולא הודיעה לו שהוא מעוכב, בעוד אימו בהודעתה מספרת שהמשיב אמר לה שהשוטרת אמרה לו שהוא מעוכב והוא הלך, לא רצה ללכת עם השוטרת.

כנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום נוסף המייחס לו עבירות של אימים היזק לרכוש במזיד בצוותא חדא, הסגת גבול פלילית בצוותא חדא, תקיפה וניסיון תקיפה בצוותא חדא. על פי עובדות כתב האישום לאביו של המשיב היה סכסוך עם המתלונן, ובעקבות הסכסוך הגיעו האב, המשיב ושני מכרים שלהם לחנותם של המתלוננים, האב נכנס לחנות ראשון ובידו סכין והמשיב נכנס אחריו ובידו שוקר חשמלי. הנאשמים תקפו את המתלוננים בתוך החנות כשהמשיב הצמיד מספר פעמים את השוקר לצווארו של אחד המתלוננים, באותן נסיבות זרקו הנאשמים את הציוד שהיה על קיר התצוגה בחנות אל עבר המתלוננים, אחד המתלוננים ריסס גז פלפל כדי להרחיק את התוקפים והמשיב איים עליו בתנועת יד "חכה חכה". לאחר מספר דקות חזרו שוב לחנות כשהמשיב מנסה לתקוף המתלוננים באמצעות השוקר שבידו ואביו באמצעות הסכין. עיינתי בתיק החקירה, בתיק סרטון המתעד את האירוע לרבות דוח צפיה, חלקו של המשיב כפי שמפורט בכתב האישום מתועד בדוח הצפיה. המשיב בהודעתו טען שהגיע לחנות כדי לתקן את הטלפון, לא זכר אם אביו היה שם, לא תקף אף אחד, לא החזיק שוקר. כשהראו לו הסרטון הודה שעשה תנועה "חכה חכה" אמר שעשה זאת "מהפאניקה של הפוסט טראומה לא יודע מה עבר עלי" לגבי זריקת החפצים טען שיחק משחק של זריקת חפצים בתוך החנות, לדבריו זה משחק שלהם.

10. באשר לחלקו של המשיב בפרשה שבפני: המשיב הוא זה שניהל את המשא ומתן מול המוכר, נאשם 3, הוא זה שעדכן את נאשם 2 ואסף אותו ברכבו לכיוון המפגש, כך שחלקו משמעותי מאוד, הגם שבסופו של יום הסמים נתפסו על גופו של נאשם 2. לא ניתן להתעלם מחלקם של האחרים בפרשה.

11. במהלך הדיון הוצגה חלופה בדמות מעצר בית מלא בבית בת דודו של המשיב הגב' סימה חסן במושב שדה עוזיה ובפיקוח בת הדוד, הגב' סימה חסן, וכן בפיקוח אימו של המשיב - הגב' אודליה פינטו, דודו של המשיב - מר מוריס פינטו ודודתו של המשיב, הגב' אוהיון סמדר.

כל המפקחים המוצעים נעדרו עבר פלילי, כולם מעוניינים להתגייס ולתרום מזמנם ומרצם על מנת לסייע למשיב ולהחזירו למסלול הנורמטיבי.

חסרונה של החלופה מתבטא בכך שאינה מספקת ריחוק גאוגרפי של ממש מסביבתו העבריינית, מהמקום בו קשר את קשריו העבריינים, הגם שבעניינו של המשיב, כדי לרכוש את הסם במחיר מוזל אף טרח ונסע עד לקיה, כפי שעולה מהשיחות שמפורטות בכתב האישום.

12. הגם שבמעמד הדיון הוצגה חלופה הכוללת מעצר בית מלא ופיקוח 24 שעות ביממה על ידי מפקחים נורמטיבים, בשים לב למכלול נתוניו של המשיב, לרבות התיקים שתלויים ועומדים נגדו, אני סבורה כי בטרם שחרורו לחלופה, יש לבחון את נתוניו בקפידה. יש לקבל הערכת מסוכנות בעניינו, ויכולתה של החלופה לאיין את אותה מסוכנות. עולה הרושם כי על אף העדר הרשעות קודמות, המשיב מעורה בעולם העברייני, ולא רק בתחום הסמים.

13. נוכח האמור, ובטרם מתן החלטה סופית בבקשה אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א לחוק.

שירות המבחן מתבקש לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בדבר היכולת לאיין מסוכנות זו בחלופת מעצר, בדבר אפקטיביות החלופה שהוצעה, או חלופות אחרות שיוצגו בפניו, ככל שיוצגו, וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או על תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

הטלפונים של המפקחים המוצעים:

הגב' סימה חסן -

מר מוריס פינטו -

הגב' אודליה פינטו -

הגב' אוהיון סמדר -

הטלפון של ב"כ המשיב: עו"ד שרון וקנין 050-3995522 פקס 072-3330432.

14. מזכירות בית המשפט תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן, ככל הניתן עוד היום.

15. קובעת דיון ליום 19.6.19 שעה 8:45

16. שירות המבחן יגיש תסקיר עד ליום 18.6.19

עמוד 4

המשיב יובא לדין באמצעות שב"ס

17.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ב' סיוון תשע"ט 5.6.19 במעמד הצדדים.